

tor, der forudsæer snart at maatte erklære sig fallit, ved at indgaae Forlig med en enkelt Kreditor aabner denne Afgang til, til Præjudice for hans øvrige Kreditorer, at erholde fuld Dækning for sit Tilgodehavende, have vi, skøndt vi have antaget, at man ikke uden at nedbryde den gavnlige Forligsinstitution kunde betage de Forlig, der allerede før Falliten ved Eksekution ere fuldbyrdede, deres Gyldighed, dog troet, at Noget i det tilstgitede Niemed vilde kunne opnaaes ved en Forandring i det Bestaaende med Hensyn til Forlig, som ved Fallitens Udbrud endnu ikke ere udførte. Hidtil er det nemlig antaget, at der efter flige Forlig, naar de overensstemmende med Pl. 18. Jan. 1788 ere tinglyste før Falliten, kan gjøres Eksekution i Fallitboet, og at saadanne Forligshavere sølgelig ere at betragte som Separatister. Om det muligen heri kunde gjøres Forandring, at Høiesteret ved en Dom af 7de Mai 1855, kfr. Juridisk Ugeskrift 1857 Pag. 143, har statueret, at en af de i L. 5—3—18 nævnte Retshandlinger, nemlig Arrest, ikke, skøndt behørigen tinglyst, udelukker den, mod hvem samme er foretagen, fra at erklære sig fallit, saaledes som Arrest efter bemeldte Lovbud hindrer ham i at gjøre Opbud, tør vi ikke afgjøre, men i alt Fald forekommer det os, at Analogien af, hvad Frd. 28de Juli 1841 § 2 har fastsat om de der nævnte Panthavere, hvilke tabe deres lovligen erhvervede Panteretigheder ved Debtors inden det sammesteds bestemte Tidrum indtrædende Fallit, kunde tale for ved Lov at tillægge Fallit lignende Virkning med Hensyn til før Falliten tinglyste, men uerførte Forlig, saa at ogsaa disse, medens de iøvrigt beholde deres Beviskraft, ved Falliten berøves den dem hidtil tillagte Fortrinnet til af Voet at erholde Betaling. Hvis dette bifaldes, maatte Bestemmelsen iøvrigt ogsaa omfatte Namødomme og øvrige i L. 5—3—18 ommeldte Retshandlinger. Herved vil endogsaa Niemedet med Forligslovgivningen fremmes og mulig en og anden Fallit kunne undgaaes, idet en Debitor ikke længer behøver at vægre sig ved at indgaae et ellers tilraadeligt Forlig, hvorved der gives ham Genstand i nogen Tid, eller veiblikkelig, efterat Dom er falden, at opgive sit Bo af Frygt for at blive

dragen til kriminelt Ansvar for at have begunstiget en enkelt Kreditor, medens han mulig ved at vinde nogen Genstand kunde arrangere sig saaledes, at Fallit ganske kan undgaaes, og i alt Fald ved Forsøget derpaa intet Tab volder Kreditorerne i det Hele. Vi skulle saaledes indstille, at det ved Lov maa fastsættes:

I. at, naar et Bo er taget under Behandling som fallit, bortfalder den Ret til at gjøre Eksekution i samme, der hidtil er tillagt de i L. 5—3—18 ommeldte Retshandlinger saavel som Forlig, under Forudsætning af, at samme have været tinglyste før Falliten.

Videre Indskrænkning i de Forlig efter Lovgivningen tilkommende Retsvirkninger troe vi ikke at kunne tilraade, men antage, at der for øvrigt maa søges Værn imod flige Transaktioner, hvorved enkelte Kreditorer begunstiges paa de andres Bekostning, i det Straffean svar, Vedkommende derved ifølge Frd. 11te April 1840 § 55 og § 56 kunne paadrage sig. Hvad iøvrigt angaaer disse samt de flere andre i den citerede Frd. med Hensyn til Fallit indholdte Straffebestemmelser, der ikke væsentligen afvige fra de i det Slesvigske Udkast optagne, da have vi saa meget mere anset os dispenserede fra at yttre os over, hvorvidt Forandringer eller Tillæg maatte være tilraadelige, som Overveelsen heraf nærmest synes at henhøre under den Kommissions Ressort, der er anordnet til at udarbejde en ny Kriminallov. Kun skulle vi i Anledning af Grossererforeningens Komiteindstilling i 5te Post om Straf for manglende uordentlig og svingagtig Bogføring bemærke, at de fornødne Straffebestemmelser herfor findes i fornævnte Forordnings § 56 kfr. § 54. Naar imidlertid Komiteen har antaget, at Undladelse af i 2 eller flere Aar før Falliten at have opgjort Status og Inventar skal medføre Straf, da have vi, Larsen og Lund, i Betragtning af det saare vidtløftige Arbejde, dette i mange Tilfælde kan udkræve, og den Undskyldning for, at Saadant ei er skeet, der kan hentes fra Mangel af Tid og Arbeidskraft, ikke troet heri at kunne finde et paalideligt Indicium paa Uorden i Bogføring og Drift. Jeg, Hansen,